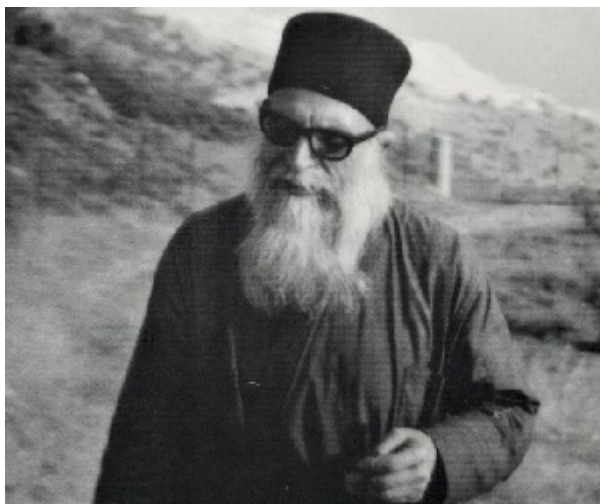
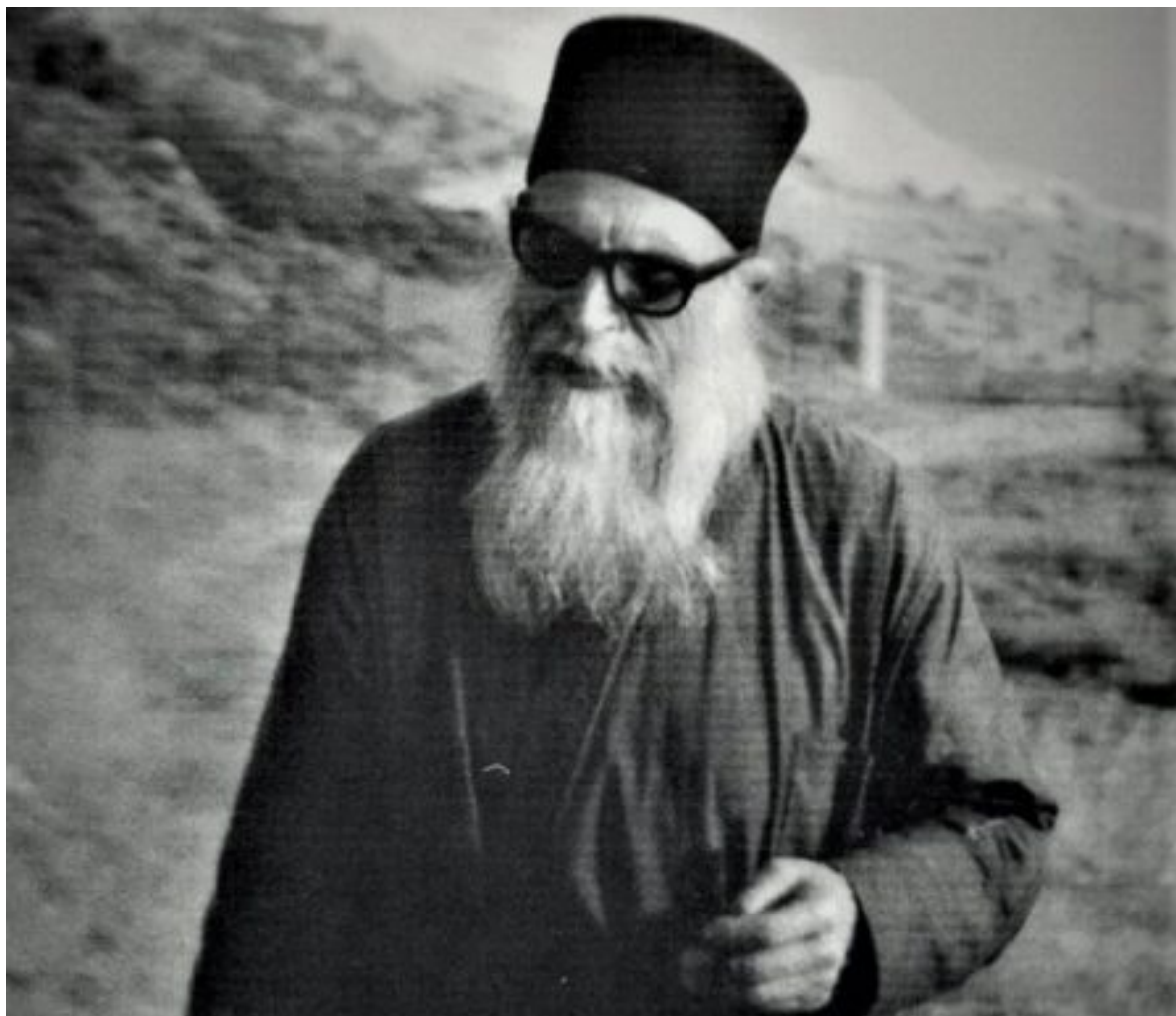

27 Δεκεμβρίου 2021

Γέροντας Σίμων, Πώς με γλύτωσε από ενοχλητική πιεστικότητα και έμμεσο εκφοβισμό φιλοσοφικής οργάνωσης!

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Ιερομόναχος Σίμων Αρβανίτης (1901-1988), Κτήτορας και Ηγούμενος Ιεράς Μονής Αγίου Παντελεήμονα Πεντέλης.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Κάποτε, όταν ήμουν περίπου 20 ετών, κάποιοι γνωστοί μου πήγαιναν σε μια φιλοσοφική οργάνωση και μου πρότειναν να πάω μαζί τους, για να ακούσω μια ενδιαφέρουσα ομιλία.

Τους ακολούθησα και στην συνέχεια μου πρότειναν να γίνω μέλος της οργάνωσής τους, αφού μου είπαν πως θα έχω και μια δασκάλα, η οποία θα μου έκανε ατομικό μάθημα θεοσοφίας και θεογνωσίας.

Μέσα στην αφέλεια μου, αρχικά δέχθηκα και πήγα, από ανόητη περιέργεια, να ακούσω τι ενδιαφέρον θα είχε να μου πει.

Μετά από λίγες συναντήσεις, η δασκάλα μου είπε πως είμαι έτοιμη για την μύηση στην οργάνωση.

Την ρώτησα, τι εννοεί με τη λέξη μύηση, και εκείνη μου είπε πως οι ανώτεροι θα μου δώσουν χρίσμα.

Τρομαγμένη της είπα πως είμαι βαπτισμένη και έχω λάβει το χριστιανικό χρίσμα.

Έφυγα και όταν στην συνέχεια με πολιόρκησαν τηλεφωνικά, απέφυγα την επικοινωνία.

Όσπου μια μέρα εμφανίσθηκαν τα δυο γνωστά μου άτομα, που με είχαν πάει στην εν λόγω οργάνωση, σίγουροι ότι θα μου αλλάξουν γνώμη.

Αναρωτιέμαι τι με φώτισε να τους δώσω ραντεβού στο Μοναστήρι του Γέροντα [του Ιερομονάχου π. Σίμωνα Αρβανίτη στην Μονή Αγίου Παντελεήμονα στην Πεντέλη] και τι τους έκανε να έρθουν.

Πήγαμε. Ήταν Κυριακή πρωί και, αφού είχε τελειώσει η Λειτουργία, πήγαμε ως τον βράχο που έβλεπε στην Αθήνα.

Δεν είχα μιλήσει στον Γέροντα, ούτε καν τον συνάντησα εκείνη την ημέρα.

Μας είχε δει όμως με τα εσωτερικά μάτια του, όπως φαίνεται, και γνώριζε τα πάντα γύρω από το θέμα και τις πιέσεις που δεχόμουν, όπως και τον φόβο που με είχε τυλίξει εξαιτίας των πιέσεων.

Ξαφνικά, ενώ μόλις είχαν αρχίσει να μου μιλούν για το θέμα της μύησης μου στην οργάνωσή τους, κοκάλωσαν σαν να μη μπορούσαν να μιλήσουν, ούτε να σκεφθούν και με κοίταζαν παραξενεμένοι, ώσπου σε λίγο μου είπαν να φύγουμε και ότι θέλουν να ξαναέρθουν εκεί, γιατί κάτι παράξενο τους συνέβη.

Φύγαμε. Στον δρόμο δεν μου ανέφεραν τίποτε για τον λόγο που μου είχαν ζητήσει συνάντηση και ούτε με ξαναενόχλησε κανένας τους από τότε, σαν να ξέχασαν την ύπαρξή μου ξαφνικά, γι' αυτό και δεν γνωρίζω αν ξαναπήγαν στην Μόνη ή αν συνάντησαν τον Γέροντα.

Η μόνη εξήγηση που μπορώ να δώσω σήμερα σ' αυτήν την τροπή είναι η νοερή παρέμβαση του π. Σίμωνα, γιατί τότε, μη γνωρίζοντας την πνευματική μεγαλωσύνη του,

είχα μείνει με την απορία: «Πώς έγινε και γλύτωσα από την ενοχλητική πιεστικότητα τους και τον έμμεσο εκφοβισμό»;

Τώρα, έπειτα από σειρά προσωπικών αλλά και κοντινών εμπειριών, αντιλαμβάνομαι διαφορετικά ό,τι σχετίζεται με τον π. Σίμωνα.

Από το βιβλίο του Μοναχού Ζωσιμά «Ιερομόναχος Σίμων Αρβανίτης (1901-1988), Μαρτυρίες για τη ζωή και το έργο του», τόμος ε΄.

<https://bit.ly/3ErHc3T>